

SREČA V REKI

Nekoč pred davnimi časi je živela zelena pošast, ki je stražila zaklad v veliki reki Savi. V istem času so v bolj bogati hiši blizu Save živeli trije sinovi z njihovim očetom. Mamo je pojedla zelena pošast, ki je stražila zaklad. Sinovi so očetu obljubili, da bodo pošast naučili kozjih molitvic. Njihova družina pa ni bila tako revna in je oče dal vsakemu sinu tri kose kruha namazane z jagodno marmelado. In so se odpravili na pot iskat pošast, ki jim je pojedla mamu. Ko pa se ustavijo, da bi vsak pojedel en kos kruha, iz grmovja priteče jež in reče: »Živjo fantini, kam pa kam?« Fantje so rekli, da gredo iskat pošast, ki jim je pojedla mamu. Jež je rekel, da če mu oni dajo vsak po en kos kruha, jih lahko pelje do polha, ki ve več o njej, in sinovi so se strinjali. Ko so prišli do polha, jim je ta povedal, da pošast živi nekje v reki Savi. In če mu dajo vsak po en kos kruha, jih odpelje k vidri, ki ve točno, kje pošast živi. In sinovi so se strinjali. Ko so prišli do vidre, je ta rekla, da če ji dajo sinovi vsak po en kos kruh, da jih odpelje k pošasti in vidri so dali kruh. Ko so prišli do Save, so v vodi zagledali nekaj velikega in zelenega. Vsi trije sinovi so skočili v vodo in ko so prišli do dna reke, so videli mrtvo pošast in njihovo mater, ki je pojedla čudežno postrv, da je lahko dihala pod vodo. Zelo so jo bili veseli. Z zakladom so se vrnili na površje in trije sinovi, mama, polh, jež in vidra so se odpravili proti očetu. Od tega dne naprej se hodijo vsak dan kopat v reko Savo in skupaj so živeli srečno do konca svojih dni.

Lovro Dolar, 6. b